

Parim laborant 2019 – Mare Link

Tekst:
Britta Sepp

Tartu Ülikooli Kliinikumi parima laborandi tiitliga pärjatud **Mare Link** asus veebruaris täiskohaga pensionipõlve nautima. Selle valguses on paslik heita pilk õpingutule, pikale laboris töötamise kogemusele ning rääkida olevikust ja tulevikust.

Mare on sündinud ja üles kasvanud heade mõtete linnas. Koolitee läbis ta käsikäes õega, kellega õpiti ühes klassis. “Õde oli minust aasta noorem. Mina läksin kooli natukene hiljem ehk sain oktoobris 8-aastaseks ja õde detsembrikuus 7-aastaseks. 1.–4. klassini õppisime praeguses Tartu Mart Reiniku nimelises koolis ja edasi Tammelinna V keskkoolis.” Mare meenutab, et kooli ajal olid tema lemmikuteks loodusteadused. Palju sai tegeletud õmblemise, suusatamise ja korvpalliga.

Pärast keskkooli lõpetamist suundus Mare meditsiinikooli laborandiks õppima. 1970. aastal sai kool lõpetatud ning pärast seda viis elu teda mõneks ajaks Tallinna. Tööelu sai alguse äsja avatud Pelgulinna sünnitusmajas, kuhu ta asus tööle koos kursuseõega. “Noorte laborantidena oli meie jaoks kõik uus. Enne tööleminekut ei olnud head ettekujutust, kuidas see töö täpselt käib. Suureks abiks ja juhendajateks olid mõned vanemad kolleegid. Tol ajal oli tööd väga palju ning kogu päevase töö tegime ära kursaõega kahekesi – käisime

palatites imikutelt vereproove võtmas ja tegime ära kõik muud vajalikud toimetused. Sageli venisid tööpäevad pikale. Näiteks oli mikroskoobiga töö väga aeganõudev, sest rakkude loendamine toimus mikroskoobi all, kambris ja silmaga. Ajapikku muidugi tekkis vilumus ja töö läks ladusamalt,” meenutab ta.

Õmblemine ja laboritöö

“Minu isa oli meesterätsep ning ka minu õde läks pärast keskkooli rätsepaks õppima. Mäletan, et juba väiksenäna õmbletime õega nukkudele riideid ning kooli ajal endale ja sõbrannadele. Tallinnas elatud ajal proovisin ka mina laboritöö kõrvalt õmbleja kutses. Õppisin ameti selgeks ja töötasin

mõned aastad õmblusateljees. Sain õige pea aru, et laboritöö on mulle rohkem meeltemööda. Tagantjärele saan öelda, et esimene erialavalik läks igati täppi. Õmblemisoskus on aga elus suuresti kasuks tulnud – riideid sai tehtud nii endale kui lastele.”

Mõned aastad hiljem kolis Mare tagasi Tartusse ja elus algas uus periood – abielu ja lapsed. 1987. aastal läks Mare uuesti tööle, seekord Tartu sünnitusmajja. “Seal oli väga tore töötada. Mõnus väike haigla ja kollektiiv. Kõik arstid ja õed teadsid üksteist ning tekkis ühtse pere tunne,” meenutab ta.

Eesti aja alguses hakati tasapisi väikeseid laboreid sättima ühe suure labori alla ning uueks töökohaks sai Maarjamõisas asuv ühendlabor. Pärast ühendlabori loomist toimusid suured muudatused ja arengud: uued aparaadid, suured ruumid, uued ideed, väljaõpped, koolitused ja arvutite peale üleminek.

Töö ja puhkus käsikäes

“Pensionile jäädes töötasin laboris edasi poole kohaga. Soovisin võtta natukene vabadust, sest töö oli küllaltki pingeline. Alates selle aasta veebruarikuust olen täiskohaga pensionär,” ütleb ta naeratades. Töid ja tegemisi jagub aga küll ja veel ning seda tunnet, et nüüd on alanud puhkus, pole kätte jõudnud.

Näiteks oli mikroskoobiga töö väga aeganõudev, sest rakkude loendamine toimus mikroskoobi all, kambris ja silmaga.

Mare Link on alati väga korrektne ja täpne – see on meie kutseala juures ülioluline omadus. Patsientidega suhtleb ta alati väga viisakalt ja lugupidavalt.

Lisaks on ta usaldusväärne kolleeg, suure empaatiavõimega ning suurepärase õppimisvõimega, omandades kõik töövõtted ja meetodid kiiresti.

ANDRES ARAK,
kolleeg,
vanembioanalüütik

Näiteks vajab igapäevast hoidmist üks Mare viiest lapselapsest.

Suvel meeldib Marele perega Eestis reisida. Lemmikuteks suvituskohtadeks on Kihnu, Võrtsjärv ja Peipsi-äärne piirkond. Peagi saabuvat kevadet ootab Mare väga – siis saab näpud mulda panna ja aias toimetada.

Tulevikule mõeldes usub Mare, et meditsiin liigub rohkem raku tasemele nii uurimise kui ka ravimise mõttes. Küllap võib tulevikus ka nii olla, et näiteks vähiravi on hõlpsam – miks mitte nii, et diagnoosiga haige läheb ja ostab apteegist tableti, mis paneb vähiraku kinni selliselt, et haigus edasi ei areneks. 🧡